K 513/891

Tisztelve szeretett Aranyom!

Mindig szerettem veled dacolni ott, hol szavaid bántottak. Emlékszel rá, midőn kerzemet óvásad, s én szivanniam isznya rovására — kerzéskre fogadtam; emlékszel rá, hogy mulatsági mulatságunkat unalmasnak mondád? Ez is bánt azóta mindig, s csak alkalomra várék, hogy dacolhassak veled. Jer hagyjam hát pár napra a fővárosi élvezgő életével együtt, s menjek le hozzátok Tompával, ki Mart. 4-ére Pestre várandik. Előre örülök, mint mutatsuk majd üres fejünkben szalmaszékeken csárdás-asztal mellett őrzött magyar társaságban. Oly boldog vagyok mikor téged mulatni láthatlak. Szívjellemed bánat és öröm együtt van mulatságaiban, s engem ez végtelenül boldogit. Ha Tompával hozzád jöttök, elfogadjz-e?

Családodnak üdvözletemet

Hfo 2/27 55

barátod

Mórituszszám

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Tekintetes Arany János urnak k. t. tanár.
mély tisztelettel

Nagy-Kőrös